

Sesijas dokuments

B9-0225/2021

22.4.2021

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu,

par ES un Apvienotās Karalistes sarunu rezultātiem
(2021/2658(RSP))

Manfred Weber, David McAllister, Christophe Hansen, Antonio Tajani

PPE grupas vārdā

Iratxe García Pérez, Bernd Lange, Andreas Schieder, Pedro Silva Pereira

S&D grupas vārdā

Dacian Cioloș

grupas "Renew" vārdā

Philippe Lamberts

Verts/ALE grupas vārdā

Martin Schirdewan

grupas "The Left" vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES un Apvienotās Karalistes sarunu rezultātiem (2021/2658(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES) un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD),
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (turpmāk „Harta”),
- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (xxxx/2021),
- ņemot vērā Padomes Lēmumu (ES) 2020/2252 (2020. gada 29. decembris) par to, lai Savienības vārdā parakstītu un provizoriski piemērotu Tirdzniecības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, no otras puses, un Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par drošības procedūrām klasificētas informācijas apmaiņai un aizsardzībai,
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu¹, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 217. pantu un 218. panta 6. punkta otro daļu (COM(2020)0856 FINAL - 2020/0382 (NLE)),
- ņemot vērā 2017. gada 5. aprīļa rezolūciju par sarunām ar Apvienoto Karalisti saistībā ar tās paziņojumu par nodomu izstāties no Eiropas Savienības², 2017. gada 3. oktobra rezolūciju par pašreizējo stāvokli sarunās ar Apvienoto Karalisti³, 2017. gada 13. decembra rezolūciju par pašreizējo stāvokli sarunās ar Apvienoto Karalisti⁴, 2018. gada 14. marta rezolūciju par satvaru turpmākajām ES un Apvienotās Karalistes attiecībām⁵, 2019. gada 18. septembra rezolūciju par pašreizējo stāvokli saistībā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības⁶, 2020. gada 15. jūnija rezolūciju par Izstāšanās līgumā iekļauto noteikumu par pilsoņu tiesībām īstenošanu un uzraudzību⁷, 2020. gada 12. februāra rezolūciju par ierosinātajām pilnvarām sarunām par jaunu partnerību ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti⁸ un 2020. gada 18. jūnija ieteikumu par sarunām par jaunu partnerību ar Lielbritānijas un

¹ COM(2020)0856 FINAL - 2020/0382 (NLE) — priekšlikums Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Tirdzniecības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, no otras puses, un Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto par drošības procedūrām klasificētas informācijas apmaiņai un aizsardzībai;

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0102.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0361.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0490.

⁵ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0069.

⁶ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0016.

⁷ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0006.

⁸ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0033.

Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti⁹;

- ņemot vērā 2020. gada 29. janvāra normatīvo rezolūciju par projektu Padomes Lēmumam par to, lai noslēgtu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas¹⁰,
 - ņemot vērā Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas¹¹ (“Izstāšanās līgums”) un politisko deklarāciju, kurā izklāstīts Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvars¹², kas pievienota Izstāšanās līgumam (Politiskā deklarācija),
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Ekonomikas un monetārās komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas, Zivsaimniecības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas, Juridiskās komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas ieguldījumu,
 - ņemot vērā ieteikumu Padomes lēmumam, ar ko pilnvaro sākt sarunas par jaunu partnerību ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, ar kuru Komisiju ieceļ par Savienības sarunu vedēju, un tā pielikumu, kurā ietvertas norādes sarunām par jaunām partnerattiecībām (COM(2020)0035) (“sarunu norādes”),
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
1. ļoti atzinīgi vērtē ES un Apvienotās Karalistes Tirdzniecības un sadarbības nolīguma (Nolīgums) noslēgšanu, jo šis nolīgums ierobežo Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības (ES) nelabvēlīgās sekas un izveido sadarbības satvaru, kam būtu jāveido pamats spēcīgai un konstruktīvai partnerībai nākotnē, izvairoties no visvairāk traucējošiem bezlīguma scenārija elementiem, un jānodrošina juridiskā noteiktība vidējā termiņā un ilgtermiņā; šajā ziņā atzinīgi vērtē ES galvenā sarunu vedēja un viņa komandas neatlaidīgo darbu un nozīmīgo lomu;
 2. atkārtoti norāda, ka Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES ir vēsturiska kļūda, un atgādina, ka ES visu laiku ir respektējusi šo Apvienotās Karalistes lēmumu, taču vienlaikus uzstājusi uz to, ka Apvienotajai Karalistei ir arī jāpieņem sekas, ko rada izstāšanās no ES, un ka trešai valstij nevar būt tādas pašas tiesības un priekšrocības kā dalībvalstij; atgādina, ka visā Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES procesā Parlaments ir centies aizsargāt ES iedzīvotāju tiesības, nosargāt mieru un labklājību Īrijas salā, aizsargāt zvejnieku kopienas, uzturēt ES tiesisko kārtību, aizsargāt ES lēmumu pieņemšanas autonomiju, saglabāt muitas savienības un iekšējā tirgus integritāti, vienlaikus izvairoties no sociālā, vides, fiskālā vai regulatīvā dempinga, jo tas ir būtiski, lai nosargātu Eiropas darbvietas, rūpniecību un konkurētspēju un īstenotu

⁹ P9_TA(2020)0152.

¹⁰ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0018.

¹¹ OJ L 29, 31.1.2020., 7. lpp.

¹² OV C 34, 31.1.2020., 1. lpp.

Eiropas zaļajā kursā noteiktos mērķus;

3. atzinīgi vērtē to, ka šie mērķi lielā mērā ir sasniegti ar ES un Apvienotās Karalistes Tirdzniecības un sadarbības nolīgumu un Izstāšanās līgumu, nodrošinot izpildāmus vienlīdzīgus konkurences apstākļus, tostarp attiecībā uz valsts atbalstu, sociālos un vides standartus, ilgtermiņa risinājumu zivsaimniecības jomā, ekonomisko nolīgumu, kas mazinās daudzas negatīvās sekas, ko radīs Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES, un jaunu sistēmu tiesu, policijas un iekšējās drošības iestāžu sadarbībai, kuras pamatā ir ECTK un ES datu aizsardzības tiesiskā regulējuma pilnīga ievērošana; tomēr pauž nožēlu par Nolīguma ierobežoto darbības jomu, jo Apvienotajai Karalistei trūkst politiskās gribas iesaistīties svarīgās jomās, jo īpaši ārpolitikā, aizsardzības un ārējās drošības politikā, kur panāktais ievērojami atpaliek no Politiskajā deklarācijā izvirzītajiem mērķiem; pauž nožēlu arī par Apvienotās Karalistes lēmumu nepiedalīties programmā “Erasmus+”, liedzot jauniešiem izmantot šādu unikālu iespēju;
4. atzinīgi vērtē to lielo nozīmi, kāda Nolīgumā piešķirta precēm, ņemot vērā ES un Apvienotās Karalistes preču tirdzniecības intensitāti, un norāda, ka Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES, bet jo īpaši pārvietošanās brīvības izbeigšana, loģiski novedīs pie tā, ka ievērojami samazināsies Apvienotās Karalistes ekonomikas iespējas, kas lielā mērā balstās uz pakalpojumiem, jo tiks izbeigta izcelsmes valsts vai atļaujas piešķiršanas pieeja, vairs netiks automātiski atzīta profesionālā kvalifikācija un Apvienotās Karalistes pakalpojumu sniedzējiem, iespējams, būs jādarbojas, ievērojot 27 atšķirīgus noteikumu kopumus un tādējādi jāsaskaras ar lielāku birokrātiju; uzsver, ka šis ir pirmais nolīgums ES vēsturē, kad sarunu mērķis bija nevis panākt konvergenci, bet gan vienoties par atšķirībām, un tas iedzīvotājiem un uzņēmumiem nenovēršami radīja lielākas problēmas, šķēršļus un izmaksas;
5. atzinīgi vērtē plašāku horizontālo strīdu izšķiršanas mehānismu, kam būtu jānodrošina savlaicīga strīdu izšķiršana un iespēja īstenot vienlaicīgu apturēšanu visās ekonomikas jomās, ja kāda no Pusēm neievēro to, ko tā ir parakstījusi; uzskata, ka šis mehānisms varētu kļūt par modeli un standartu visiem turpmākajiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem;
6. atsaucas uz UKCG un grupas vadītāju 2020. gada 11. Septembra paziņojumu un pieņem zināšanai, ka Apvienotajai Karalistei kā Izstāšanās līguma parakstītājai ir juridisks pienākums pilnībā īstenot un ievērot tā noteikumus, un atzinīgi vērtē to, ka Apvienotā Karaliste atsauc tos Apvienotās Karalistes iekšējā tirgus likumprojekta noteikumus, kas neatbilda minētajam līgumam; nosoda pēdējā laikā Apvienotās Karalistes veiktās vienpusējās darbības, ar kurām tā pārkāpj Izstāšanās līguma noteikumus, cenšoties pagarināt labvēlības periodus, kuros Lielbritānija, veicot eksportu uz Ziemeļīriju, ir atbrīvota no pienākuma uzrādīt sanitāros eksporta sertifikātus visiem dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumiem, vēl nav jāpilda muitas deklarācijas par paku sūtījumiem un tiek piemērota atkāpe no ES noteikumiem, kas neļauj augsni ievest iekšējā tirgū, un noteikumiem par lolojumdzīvnieku pasēm; uzskata, ka šīs darbības nopietni apdraud vienotā tirgus integritāti; atkārtoti norāda, ka par visiem šādiem lēmumiem kopīgi jāvienojas ar attiecīgo apvienoto struktūru starpniecību; stingri aicina Apvienotās Karalistes valdību rīkoties godprātīgi un pilnībā īstenot tās parakstīto nolīgumu noteikumus, nekavējoties pamatojoties uz ticamu un visaptverošu grafiku, kas izstrādāts kopā ar Eiropas Komisiju, un ievērojot Izstāšanās līgumā paredzēto labticīgas

rīcības pienākumu; šajā sakarībā aicina Komisiju enerģiski turpināt pārkāpuma procedūru pret Apvienoto Karalisti, kas sāka 2021. gada 15. martā saskaņā ar Protokola par Īriju un Ziemeļīriju 12. panta 4. punktu; atgādina, ka saskaņā ar TSN noteikumiem pastāvīga Izstāšanās līgumā paredzēto strīdu izšķiršanas procedūru rezultātu neievērošana var novest arī pie tā, ka tiek apturēta saistību izpilde, tostarp ierobežota piekļuve tirgum līdz šim vēl nepieredzētā līmenī; šajā sakarībā uzskata, ka TSN ratifikācija stiprina mūsu Izstāšanās līguma izpildes nodrošināšanai paredzēto instrumentu kopumu; atgādina, ka Izstāšanās līguma pilnīga un pienācīga ievērošana un īstenošana ir būtiska, lai aizsargātu pilsoņu tiesības, neapdraudētu miera procesu un izvairītos no fiziskas robežas Īrijas salā, aizsargātu iekšējā tirgus integritāti un nodrošinātu, ka Apvienotā Karaliste pilda taisnīgu daļu no saistībām, ko tā uzņēmusies gan savulaik kā ES dalībvalsts, gan tām saistībām, kas tagad tai ir ārpus tās, un tāpēc tas joprojām ir būtisks priekšnosacījums ES un Apvienotās Karalistes attiecību turpmākai attīstībai; uzsver, cik svarīga ir labtība un ka šajā ziņā ir vajadzīga uzticēšanās un uzticamība; atgādina, ka Protokola par Īriju/Ziemeļīriju struktūra un tā 16. pants liecina par ļoti trauslu un jutīgu politisko līdzsvaru; uzstāj, ka nevienai no Pusēm nevajadzētu pavirši vai bez pienācīgas iepriekšējas apspriešanās pieņemt priekšlikumus vai veikt darbības, kas varētu izjaukt šo līdzsvaru; uzsver Ziemeļīrijas unikālos apstākļus un lomu, kas Protokolā piešķirta Ziemeļīrijas Asamblejai, tostarp prasību, ka pēc četriem gadiem tai jāsniedz piekrišana Protokola turpmākai piemērošanai; norāda, ka ir nepieciešams pastāvīgs un ciešāks dialogs starp politikajiem pārstāvjiem un pilsonisko sabiedrību, tostarp ar Ziemeļīrijas pārstāvjiem, par visiem Protokola par Īriju/Ziemeļīriju aspektiem un par plašāku Ziemeļīrijas miera procesu; pauž dziļas bažas par neseno spriedzi Ziemeļīrijā un atgādina, ka ES ir viena no Lielās piektdienas vienošanās galvenajām aizbildnēm un ir apņēmusies to aizsargāt;

Eiropas Parlamenta loma

7. pauž nožēlu par Nolīguma un Līguma ārkārtīgo sasteigtību un no tās izrietošo nenoteiktību, kas rada lielas izmaksas iedzīvotājiem un ekonomikas dalībniekiem un ir ietekmējusi arī Parlamenta prerogatīvas rūpīgi pārbaudīt un piemērot Nolīguma un Līguma galīgā teksta demokrātisku pārraudzību vēl pirms to provizoriskās piemērošanas; uzsver, ka, ņemot vērā pārejas perioda stingro beigu termiņu un Apvienotās Karalistes atteikumu to pagarināt pat pandēmijas laikā, šis process ir ārkārtējs; uzsver, ka šis process nekādā gadījumā nevar kalpot par precedentu turpmākajiem tirdzniecības nolīgumiem, kuru noslēgšanas gaitā saskaņā ar LESD 218. panta 10. punktu ir jāgarantē parastais sadarbības un informācijas pieejamības formāts, tostarp visu sarunu tekstu apmaiņa, regulārs dialogs un pietiekams laiks oficiālai Parlamenta īstenošanai rūpīgai pārbaudei un diskusijām par nolīgumiem; uzsver, ka bez Parlamenta piekrišanas nolīgumus provizoriski piemērot nedrīkst; neraugoties uz iepriekš minēto, atzīst, ka Parlaments varēja regulāri paust savu viedokli, jo rūpīgi un bieži apspriedās un uzturēja dialogu ar ES galveno sarunu vedēju un Komisijas Apvienotās Karalistes darba grupu, kā arī 2020. gada februārī un jūnijā pieņēma divas rezolūcijas, un tas viss nodrošināja, ka mūsu nostājas tika pilnībā atspoguļotas ES sākotnējā mandātā un sarunu gaitā tās aizstāvēja ES galvenais sarunu vedējs;
8. atbalsta to, ka saskaņā ar Nolīgumu ir izveidota Parlamentārās partnerības asambleja, kurā darbojas Eiropas Parlamenta un Apvienotās Karalistes parlamentu deputāti; uzskata, ka šai parlamentārās partnerības asamblejai vajadzētu uzraudzīt Nolīguma

pilnīgu un pareizu īstenošanu un sniegt Partnerības padomei ieteikumus; ierosina, ka tās darbības jomā būtu jāiekļauj arī Izstāšanās līguma īstenošana, neskarot Nolīguma un Līguma pārvaldības struktūras un to rūpīgas pārbaudes mehānismu, kā arī tiesības iesniegt ieteikumus jomās, kurās uzlabota sadarbība varētu būt izdevīga abām pusēm, un uzņemties kopīgas iniciatīvas, lai veicinātu ciešas attiecības;

9. uzstāj, ka Parlamentam ir pilnībā jāiesaistās Nolīguma uzraudzībā un īstenošanā kā tas norādīts Parlamenta priekšsēdētāja D. M. Sassoli 2021. gada 5. februāra vēstulē; neskarot saistības, ko attiecīgie komisāri ir uzņēmušies attiecībā uz sadarbību ar atbildīgajām Parlamenta komitejām, atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par Parlamenta lomu Nolīguma īstenošanā, iekļaujot šādas saistības:

a) nekavējoties un pilnībā informēt Parlamentu par Partnerības padomes un citu apvienoto struktūru darbību;

b) iesaistīt Parlamentu tādu svarīgu ar Nolīgumu saistītu lēmumu pieņemšanā, kas skar jebkādas vienpusējas darbības, kuras Savienībai jāveic saskaņā ar Nolīgumu, un maksimāli ņemt vērā Parlamenta viedokli, bet, ja tas netiek darīts, paskaidrot šādas rīcības iemeslus;

c) pietiekami savlaicīgi iesaistīt Parlamentu par tās nodomu iesniegtu priekšlikumu Savienībai izbeigt vai apturēt Nolīguma trešās daļas [Tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās] darbību, ja Apvienotā Karaliste neievēro savas saistības saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju;

d) iesaistīt Parlamentu Nolīgumā paredzētajā potenciālo šķērējtiesnešu un ekspertu grupas locekļu atlases procesā;

e) iesniegt Parlamentam visus to tiesību aktu priekšlikumus, kas reglamentē kārtību, kādā jāpieņem autonomie pasākumi, kurus Savienība ir tiesīga veikt saskaņā ar Nolīgumu;

f) maksimāli ņemt vērā Parlamenta viedokli par to, kā abas Puses īsteno Nolīgumu, tostarp attiecībā uz iespējamiem Nolīguma pārkāpumiem vai nevienlīdzīgiem konkurences apstākļiem, bet, ja tas netiek darīts, paskaidrot šādas rīcības iemeslus;

g) pilnībā informēt Parlamentu par Komisijas novērtējumiem un lēmumiem attiecībā uz datu pietiekamību, kā arī par pasākumiem sadarbībai regulējuma jomā ar Apvienotās Karalistes iestādēm, kas darbojas finanšu pakalpojumu jomā, un finanšu pakalpojumu līdzvērtības iespējamai piešķiršanai;

prasa, lai šīs saistības tiktu iestrādātas Iestāžu nolīgumā, par ko pēc iespējas drīzāk jāvienojas;

10. atzinīgi vērtē Nolīgumu par drošības procedūrām klasificētas informācijas apmaiņai un aizsardzībai; uzsver, ka šis nolīgums, jo īpaši tā 3. pants, neskar tiesības, kas Parlamentam piešķirtas saskaņā ar LESD 218. panta 10. punktu, jo īpaši ņemot vērā minētā. panta 9. punktu; norāda, ka veids, kādā Padome ir pieprasījusi Parlamenta piekrišanu, vienā procedūrā aptverot divus nolīgumus, — ES un Apvienotās Karalistes tirdzniecības un sadarbības nolīgumu un ES un Apvienotās Karalistes nolīgumu par

drošības procedūrām klasificētas informācijas apmaiņai un aizsardzībai — neatbilst parastajai praksei un ka tam nekādā gadījumā nevajadzētu kļūt par precedentu, jo Parlamentam vajadzētu būt iespējai sniegt piekrišanu katram atsevišķam starptautiskajam nolīgumam vēl pirms tā stāšanās spēkā, nevis vairākiem šādiem nolīgumiem kā paketei, pretējā gadījumā tā prerogatīvas tiktu nopietni apdraudētas;

11. mudina veicināt ES un Apvienotās Karalistes arodbiedrību un citu sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības organizāciju ciešu iesaisti Nolīguma uzraudzībā un īstenošanā, tostarp gadījumos, kad tiek izskatīti attiecīgi jautājumi, apspriesties ar tām un varbūt pat iesaistīt tās specializēto komiteju darbībā, kā arī izveidot īpašu darba forumu, kurā tikties pirms katras Partnerības padomes sanāksmes; ņemot vērā Nolīguma nozīmi un iespējamās plašās sekas, ierosina paplašināt vietējo konsultantu grupu, iekļaujot tajā vairāk arodbiedrību un citu sociālo partneru, jo īpaši no Eiropas nozaru federācijām, pārstāvjus, un dot iespēju pilsoniskās sabiedrības organizācijām, arodbiedrībām un citiem sociālajiem partneriem iesniegt sūdzības Komisijai, nosakot Komisijai pienākumu uz šādām sūdzībām reaģēt;
12. atzinīgi vērtē Komisijas centienus, ņemot vērā ierobežoto laiku, pēc iespējas vairāk iesaistīt ieinteresētās personas un atzinīgi vērtē arī detalizētos gatavības norādījumus, kas palīdzēja uzņēmumiem sagatavoties nenovēršamajām pārmaiņām pēc 2021. gada 1. janvāra, kad Apvienotā Karaliste izstājās no muitas savienības un iekšējā tirgus; aicina visas ES dalībvalstis un attiecīgā gadījumā reģionus pastiprināt centienus, lai nodrošinātu, ka šie pirmie mēneši pēc tam, kad stājas spēkā jaunais režīms attiecībā uz Apvienotās Karalistes jauno statusu, visiem ekonomikas dalībniekiem un iedzīvotājiem sagādātu pēc iespējas mazākas problēmas; atzīstot, ka Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES rada būtiskas īstermiņa ekonomiskās sekas, aicina Komisiju pilnībā un savlaicīgi izmantot 5 miljardu EUR apmērā paredzēto *Brexit* korekcijas rezervi, tiklīdz likumdevēji to būs pieņēmuši, lai palīdzētu gan nozarēm, gan uzņēmumiem un darba ņēmējiem, kā arī dalībvalstīm, kuras visvairāk skar ES un Apvienotās Karalistes jauno attiecību negatīvā un neparedzētā ietekme;

Tirdzniecība

13. uzsver Nolīguma bezprecedenta darbības jomu attiecībā uz preču tirdzniecību, saskaņā ar kuru ir sasniegts nulles kvotu un nulles tarifu mērķis un tādējādi tiks atvieglota tirdzniecība ar Apvienoto Karalisti, ievērojot atbilstīgus izcelsmes noteikumus, aizsargājot ES ražotāju intereses, tostarp izmantojot divpusējo kumulāciju, eksportētāju veiktu izcelsmes pašsertifikāciju, kā arī 12 mēnešu atbrīvojuma periodu attiecībā uz dažiem dokumentiem; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt patiesi vienlīdzīgus konkurences apstākļus, jo īpaši attiecībā uz stingrības nemazināšanu un izvairīšanos no atšķirību rašanās nākotnē, apvienojumā ar šo nepieredzēti plašo Nolīguma darbības jomu;
14. uzsver, ka attiecībā uz pakalpojumu tirdzniecību abu Pušu saistības nodrošina liberalizācijas līmeni, kas pārsniedz to PTO uzņemtās saistības, tostarp izmantojot tālredzīgu “vislielākās labvēlības režīma” klauzulu un pārskatīšanas saistības, lai veiktu turpmākus uzlabojumus, kā arī paredzot īpašus noteikumus speciālistu mobilitātei uzņēmējdarbības nolūkos (4. kategorijas pakalpojumi); tomēr vienlaikus atgādina, ka, izstājoties no iekšējā tirgus, Apvienotā Karaliste zaudēja savas automātiskās neierobežotās tiesības sniegt pakalpojumus visā ES; atzīst skaidrus noteikumus par

profesionālajām kvalifikācijām, kas ir atšķirīgi, jo Apvienotā Karaliste ir trešā valsts; tomēr atzinīgi vērtē Nolīgumā paredzēto mehānismu, saskaņā ar kuru ES un Apvienotā Karaliste var vēlāk, izskatot katru gadījumu atsevišķi un attiecībā uz konkrētām profesijām, vienoties par papildu pasākumiem;

15. atzinīgi vērtē nodaļu par digitālo tirdzniecību, tostarp skaidri noteikto aizliegumu attiecībā uz datu lokalizācijas prasībām vai obligāto prasību atklāt pirmkodu, kas līdz šim ES noslēgtajos brīvās tirdzniecības nolīgumos vēl nav bijusi iekļauta, vienlaikus saglabājot ES reglamentēšanas tiesības un datu aizsardzības prasības; atzīst, ka šī digitālā nodaļa var kalpot par paraugu turpmākiem tirdzniecības nolīgumiem; atzinīgi vērtē arī regulatīvo sadarbību topošo tehnoloģiju, tostarp mākslīgā intelekta, jomā;
16. pauž gandarījumu, ka, neraugoties uz Apvienotās Karalistes sākotnējo vilcināšanos, ir panākta vienošanās par vēsturiski vērienīgāko vispārējo nodaļu publiskā iepirkuma jomā, kas pārsniedz Nolīgumu par publisko iepirkumu, lai garantētu vienlīdzīgu attieksmi pret ES uzņēmumiem, kā arī nodaļu par mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) vajadzībām un interesēm; atgādina, ka pašreizējais ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu (ĢIN) kopums tiek aizsargāts saskaņā ar Izstāšanās līgumu, bet pauž nožēlu par to, ka nav iespējams konstatēt nekādu kārtību attiecībā uz ĢIN nākotni, un tas ir pretrunā Politiskajā deklarācijā paustajām saistībām; tomēr atzinīgi vērtē pārskatīšanas klauzulu, kas ļaus nākotnē paplašināt aizsardzību, un mudina abas puses pēc iespējas drīzāk aktivizēt šo klauzulu;
17. cieši mudina Komisiju un dalībvalstis izveidot attiecīgās regulatīvās koordinācijas platformas un aktīvi iesaistīties tajās, nodrošinot Parlamentam pilnīgu pārredzamību, lai turpmāk varētu sasniegt augstu regulējuma konverģences līmeni saskaņā ar Eiropas zaļo kursu un izvairītos no nevajadzīgiem konfliktiem, vienlaikus, kā uzsvērts Nolīgumā, aizsargājot katras puses tiesības reglamentēt;

Vienlīdzīgi konkurences apstākļi

18. atzinīgi vērtē vispārējo un moderno sadaļu par vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem atvērtai un godīgai konkurencei un ilgtspējīgai attīstībai, kas būtu jāuzskata par paraugu citiem turpmākajiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem, par kuriem ES ved sarunas, tostarp:
 - i) noteikumus par to, ka netiek samazināts pašreizējais augstais aizsardzības līmenis tādās jomās kā darba un sociālie standarti, vide, klimats un nodokļi, kurus nevar samazināt tādā veidā, ka tiek ietekmēta tirdzniecība vai investīcijas, kā arī noteikumus par konkurenci un valsts uzņēmumiem;
 - ii) iespēju piemērot vienpusējus līdzsvara atjaunošanas pasākumus gadījumā, ja nākotnē rodas būtiskas atšķirības tādās jomās kā darba un sociālie standarti, vides vai klimata aizsardzība, vai arī subsīdiju kontrole, ja šādas atšķirības būtiski ietekmē tirdzniecību vai investīcijas starp Pusēm; uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka nozīmīgas atšķirības ar būtisku ietekmi uz tirdzniecību vai investīcijām tiek plaši interpretētas un ka tās var pierādīt praktiskā veidā, lai nodrošinātu, ka iespējas izmantot šādus pasākumus netiek nepamatoti ierobežotas;
 - iii) saskaņoto saistošo subsīdiju kontroles principu kopumu, jo šo principu

neievērošanu var apstrīdēt konkurenti un tiesas ir pilnvarotas likt saņēmējiem vajadzības gadījumā atmaksāt subsīdiju, kā arī ES iespēju vērsties pret jebkādu Apvienotās Karalistes neatbilstību, piemērojot vienpusējas sankcijas, tostarp tarifu vai kvotu ieviešanu konkrētiem produktiem vai citu ekonomiskās partnerības daļu savstarpēju apturēšanu; uzsver nepieciešamību uzraudzīt jauno Apvienotās Karalistes valsts atbalsta režīmu un novērtēt, cik efektīvs ir mehānisms nepamatotu subsīdiju novēršanai, lai tas efektīvi veicinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus;

- iv) tomēr pauž nožēlu, ka uz nodaļu par nodokļiem neattiecas ne strīdu izšķiršanas noteikumi, ne līdzsvara atjaunošanas pasākumi; prasa Komisijai saglabāt modrību nodokļu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas jautājumos, un šajā jomā būtu jāizmanto visi pieejamie instrumenti, piemēram, sarakstā iekļaušanas procesi, lai atturētu Apvienoto Karalisti no negodīgas prakses pieņemšanas; šajā sakarībā atgādina par iespēju gadījumā, ja ir radusies kāda nelīdzsvarotība, pēc četriem gadiem kopš Nolīguma stāšanās spēkā pieprasīt tirdzniecības nodaļas pārskatīšanu;
 - v) atgādina, ka noteikumi par vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem ir vispārēji piemērojami, tostarp tā dēvētajās speciālajās ekonomikas zonās;
19. uzsver, ka pienācīga uzraudzība un atbilstīga pārraudzība ir ļoti svarīgas, lai gūtu stabilu izpratni par atlikušajiem un jauniem šķēršļiem, ar kuriem uzņēmumi, jo īpaši MVU, saskaras uz vietas; uzsver, ka ir svarīgi izvairīties no nevajadzīgas regulatīvās nenoteiktības, administratīvā sloga un procedūru sarežģītības, kas palielinās sarežģītību un izmaksas; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties ar darījumu aprindām, jo īpaši MVU, lai mazinātu jaunus tirdzniecības ierobežojumus;

Pārvaldība

20. atzinīgi vērtē Nolīgumā izklāstīto horizontālo pārvaldību un institucionālo sistēmu, kas nodrošina kopēju saskaņotību un saikni starp visām tā nodaļām un to izpildi un tādējādi ļauj izvairīties no papildu paralēlām struktūrām un birokrātijas, kā arī nodrošina juridisko noteiktību un stabilas Pušu atbilstības garantijas; jo īpaši atzinīgi vērtē stingro mehānismu tādu strīdu izšķiršanai, kas var rasties starp ES un Apvienoto Karalisti par savstarpējo saistību interpretāciju vai īstenošanu;
21. atzinīgi vērtē pārvaldībai veltītajā nodaļā iekļauto nediskriminācijas klauzulu, kas nodrošina, ka Apvienotā Karaliste savā valsts vīzu politikā, piešķirot īstermiņa vīzas, nevar diskriminēt ES dalībvalstu pilsoņus

Drošība, ārlietas un attīstība

22. pauž nožēlu, ka pretēji Politiskajai deklarācijai, kurā bija paredzēta vērienīga, plaša, padziļināta un elastīga partnerība ārpolitikas, drošības un aizsardzības jomā, Apvienotā Karaliste atteicās risināt sarunas par šiem aspektiem Nolīguma ietvaros; tomēr atgādina, ka abu Pušu interesēs ir saglabāt ciešu un ilgstošu sadarbību šajās jomās, jo īpaši, lai veicinātu mieru, drošību, tostarp terorisma apkarošanu, uz noteikumiem balstītu globālo kārtību, efektīvu multilaterālismu, ANO hartas ievērošanu, demokrātijas un tiesiskuma nostiprināšanu un cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību saskaņā ar LES 21. pantu;

ierosina, ka turpmākā sadarbība un koordinācija starp ES un Apvienoto Karalisti būtu jāpārvalda, izmantojot sistēmisku platformu augsta līmeņa apspriedēm un koordinācijai ārpolitikas jautājumos, tostarp attiecībā uz izaicinājumiem, ko rada tādas valstis kā Krievija un Ķīna, ciešu iesaisti drošības jautājumos, tostarp ES un NATO sadarbības ietvaros, un sistemātisku preferenciālu sadarbību, jo īpaši attiecībā uz miera uzturēšanas operācijām; jo īpaši aicina padziļināt sadarbību un koordināciju ar Apvienoto Karalisti attiecībā uz ES sankciju politiku, ņemot vērā kopīgās vērtības un intereses, un šajā sakarībā izveidot koordinācijas mehānismu;

23. pauž nožēlu par Apvienotās Karalistes lēmumu pazemināt Eiropas Savienības diplomātisko statusu un aicina attiecīgās Apvienotās Karalistes iestādes steidzami labot šo rīcību, kā arī mudina Komisiju stingri aizstāvēt Līgumu pienācīgu īstenošanu;
24. uzsver, cik svarīga ir Apvienotā Karaliste kā attīstības un humānās palīdzības dalībiece, ņemot vērā tās oficiālās attīstības palīdzības apjomu (pat samazinot no 0,7 % līdz 0,5 % no NKI), tās speciālās zināšanas, projektu īstenošanas spējas un vispusīgas attiecības ar Sadraudzību un citām jaunattīstības valstīm; mudina Apvienoto Karalisti palīdzēt minimizēt tās izstāšanās no ES negatīvo ietekmi uz jaunattīstības valstīm un saglabāt savu apņemšanos būt attīstības palīdzības un humānās palīdzības priekšējās rindās; prasa nodrošināt ciešu ES un Apvienotās Karalistes līdzekļu devēju koordināciju un sadarbību, tostarp iespēju savstarpēji izmantot otras puses spējas, lai maksimāli palielinātu lietderību, attīstības efektivitāti un virzību uz Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanu;

Konkrēti nozaru jautājumi un tematiskā sadarbība

25. uzskata, ka iekšējais tirgus ir viens no galvenajiem Eiropas Savienības sasniegumiem, kas ir ļoti labvēlīgi ietekmējis abu Pušu ekonomiku un kalpojis par pamatu iedzīvotāju dzīves kvalitātes kāpumam; uzsver, ka šis jaunais ekonomiskās partnerības laikmets būtu jāorientē uz savstarpēji izdevīgu iespēju radīšanu un ka nekādā gadījumā nedrīkstētu pasliktināties iekšējā tirgus un muitas savienības integritāte un darbība; atzīst, ka atļauju saņēmējiem uzņēmējiem piešķirto atvieglojumu paplašināšana ir piemērots veids, kā novērst tirdzniecības izkropļojumus;
26. uzsver, ka īstenošanas procesā ES īpaša uzmanība būtu jāpievērš to muitas pārbaužu atbilstībai, kas tiek veiktas pirms preču ieviešanas iekšējā tirgū (vai nu no Apvienotās Karalistes, vai caur Apvienoto Karalisti no citām trešām valstīm), kā paredzēts Nolīgumā, un uzstāj, ka ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt preču atbilstību iekšējā tirgus noteikumiem; uzsver, ka ir jāpalielina ieguldījumi muitas kontroles aprīkojumā, abām Pusēm ir ciešāk jākoordinē sava darbība un plašāk jāapmainās ar informāciju, lai pēc iespējas novērstu tirdzniecības traucējumus, kā arī saglabātu muitas savienības integritāti patērētāju un uzņēmumu interesēs; uzskata, ka absolūti nepieciešama ir muitas un tirgus uzraudzības iestāžu netraucēta sadarbība, bet jo īpaši pauž bažas par ES struktūru darbības spēju pietiekamību attiecībā uz Ziemeļīriju;
27. norāda, ka neskaidrība par piemērojamajiem noteikumiem jau ir negatīvi ietekmējusi patērētāju ieradumus un viņu uzticēšanos pārrobežu pirkumiem, un aicina Apvienotās Karalistes valdību, Komisiju un dalībvalstis ātri īstenot Nolīgumā izklāstītos pasākumus saistībā ar patērētāju aizsardzību un pastiprināt sadarbību dažādās sektorpolitikās, kas

saistītas ar ilgtspējīgām ražošanas metodēm un produktu drošību; aicina nodrošināt patērētājiem nepieciešamo pārredzamību visā produktu piegādes ķēdē un paziņo, ka ir būtiski, lai cenas rādītu pirkuma kopējās izmaksas, tostarp visas attiecīgās piemērojamās maksas un nodevas, un būtu skaidrība par piemērojamām patērētāju tiesībām, lai izvairītos no strīdiem un veicinātu patērētāju uzticēšanos, kad viņi veic pirkumus pāri robežām.

28. pauž nožēlu par negatīvo ietekmi, ko izjūt dažas zvejnieku kopienas, vienlaikus atzīstot, ka zvejniecības noteikumi, kas paredz 25 % samazinājumu, kurš pakāpeniski tiks ieviests piecos ar pusi gados, rada mazāk nelabvēlīgu rezultātu nekā pilnīgs zvejas aizliegums Apvienotās Karalistes ūdeņos; šajā sakarībā aicina Komisiju veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 25 % samazinājuma sliekšnis nekad netiek pārsniegts un ka savstarpējā piekļuve paliek spēkā; šajā sakarībā pauž bažas par to, ka Partnerības padomei ir atļauts grozīt *FISH* 1., 2. un 3. pielikumu; prasa pirms šādu izmaiņu veikšanas pienācīgi apspriesties ar Parlamentu;
29. pauž nopietnas bažas par situāciju, kāda izveidosies šā perioda beigās, un atgādina Apvienotajai Karalistei, ka tās pastāvīgā piekļuve ES tirgiem ir tieši saistīta ar ES zvejnieku turpmāko piekļuvi Apvienotās Karalistes ūdeņiem; atgādina, ka, ja Apvienotā Karaliste apsvērs iespēju ierobežot piekļuvi pēc sākotnējā piecu ar pusi gadu perioda un ES zvejnieku kopienām varētu draudēt nopietnas ekonomiskās vai sociālās grūtības, ES būs iespējas rīkoties, lai aizsargātu savas intereses, tostarp atjaunojot tarifus vai kvotas attiecībā uz zivju importu no Apvienotās Karalistes vai apturot citas Nolīguma daļas;; pauž dziļu nožēlu par to, ka ES zvejas tiesības tiek apšaubītas ar maldinošiem paņēmieniem, aizbildinoties ar nespēju savlaicīgi panākt vienošanos par KPN un kvotām un īstenojot nepieņemamus tehniskus pasākumus, kā arī piemērojot kontroversiāli ierobežojošu nosacījumu interpretāciju licences iegūšanas nolūkā;
30. uzsver savas nopietnās bažas par iespējamām sekām, ko radītu Apvienotās Karalistes atkāpšanās no Savienības regulām par tehniskajiem pasākumiem un citiem saistītiem Savienības vides tiesību aktiem, kā rezultātā dažiem Eiropas zvejas kuģiem *de facto* varētu tikt ierobežota piekļuve Apvienotās Karalistes ūdeņiem; atgādina, ka Nolīgums katrai pusei uzliek pienākumu precīzi pamatot ikviena šajā jomā īstentā pasākuma nediskriminējošo raksturu un nepieciešamību, ņemot vērā zinātniski pārbaudāmus datus, nodrošināt vides ilgtspēju ilgtermiņā; aicina Komisiju būt īpaši modrai attiecībā uz šo nosacījumu ievērošanu un stingri reaģēt gadījumā, ja Apvienotā Karaliste rīkojas diskriminējoši;
31. izsaka bažas par sekām, ko rada dažādi noteikumi, ko piemēro teritorijām ar īpašu ar Apvienoto Karalisti saistītu statusu, jo īpaši Kroņa teritorijām un aizjūras teritorijām; aicina Komisiju pievērst īpašu uzmanību šīm teritorijām un to īpatnībām;
32. pauž bažas par to, kā saskaņā ar Nolīgumu nākotnē tiktu risināta un apstrīdēta situācija, ja Apvienotā Karaliste vienpusēji pazeminātu sociālos un darba standartus; vēlreiz norāda, ka jebkāda vienpusēja sociālo un darba standartu pazemināšana, kaitējot Eiropas darba ņēmējiem un uzņēmumiem, ir strauji jānovērš un jāmazina, lai saglabātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus; pauž nožēlu arī par to, ka — lai gan Apvienotajai Karalistei saskaņā ar Izstāšanās līguma 127. pantu bija pienākums pārejas periodā transponēt direktīvas par darba un privātās dzīves līdzsvaru vecākiem un aprūpētājiem

un Direktīvu par pārredzamiem un paredzamiem darba apstākļiem pārejas periodā, tā vēl nav spērusi nepieciešamos soļus, lai to izdarītu, un tādējādi darba ņēmējiem Apvienotajā Karalistē ir liegtas dažas no jauna iedibinātās tiesības;

33. atzinīgi vērtē to, ka jaunais sadarbības mehānisms attiecībā uz sociālā nodrošinājuma koordināciju ir tuvs esošajiem noteikumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un Regulu (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004; īpaši atzinīgi vērtē to, ka šajā nolīgumā ir aizsargāti ES noteikumi par nediskriminēšanu, vienlīdzīgu attieksmi un periodu summēšanu; taču pauž nožēlu par ierobežojumiem materiālajā piemērošanas jomā un jo īpaši to, ka Nolīgumā nav iekļauti ģimenes pabalsti, ilgtermiņa aprūpe un no iemaksām neatkarīgi naudas pabalsti, kā arī bezdarba pabalstu eksportējamība; aicina Puses nekavējoties sniegt pilsoņiem, kurus skar brīvas pārvietošanās ierobežošana, pamatotu un uzticamu informāciju par viņu tiesībām saistībā ar uzturēšanos, darbu un sociālā nodrošinājuma koordinēšanu;
34. pieņem zināšanai pagaidu noteikumu par persondatu nosūtīšanu uz Apvienoto Karalisti; atkārtο norāda uz 2020. gada 13. februāra un 2020. gada 18. jūnija rezolūcijām par to, cik svarīga ir datu aizsardzība gan kā pamattiesības, gan kā būtisks digitālās ekonomikas veicinātājs; atgādina, ka attiecībā uz Apvienotās Karalistes datu aizsardzības regulējuma atbilstību saskaņā ar EST judikatūru Apvienotās Karalistes aizsardzības līmenim ir jābūt “būtībā līdzvērtīgam” tam, ko piedāvā ES tiesiskais regulējums, tostarp datu tālākai nosūtīšanai uz trešām valstīm gan attiecībā uz komerciālu apriti, gan nosūtīšanu tiesībaizsardzības nolūkos; atzinīgi vērtē to, ka 2021. gada 19. februārī tika sākta procedūra, lai pieņemtu divus lēmumus par aizsardzības līmeņa pietiekamību attiecībā uz persondatu nosūtīšanu uz Apvienoto Karalisti saskaņā ar Vispārīgo datu aizsardzības regulu (VDAR) un Direktīvai par datu aizsardzību tiesībaizsardzības jomā; aicina Komisiju nepieņemt pozitīvu lēmumu par aizsardzības līmeņa pietiekamību, ja netiek pilnībā ievēroti ES tiesību aktos un judikatūrā paredzētie nosacījumi; uzsver, ka lēmums par aizsardzības līmeņa pietiekamību nevar būt Apvienotās Karalistes un ES sarunu priekšmets, jo tas attiecas uz ECTK, Hartā un ES līgumos atzīto pamattiesību aizsardzību;
35. uzsver, ka ar Nolīgumu tiek izveidota sadarbība ar Apvienoto Karalisti tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās, kas ir nepieredzēti cieša sadarbība ar kādu trešo valsti; norāda, ka Nolīguma III sadaļā kā papildu garantija ir paredzēts īpašs strīdu izšķiršanas režīms, ņemot vērā tās regulējamās jomas jutīgumu; atzinīgi vērtē noteikumus par III daļas apturēšanu un izbeigšanu, jo īpaši nosacījumus attiecībā uz Eiropas Cilvēktiesību tiesu;
36. pauž nožēlu, ka Parlamenta prasības attiecībā uz kopīgu ES pieeju patvēruma, migrācijas un robežu pārvaldības jomā nav ņemtas vērā un ka šie svarīgie jautājumi, kas ietekmē arī visneaizsargātāko personu, piemēram, nepavadītu nepilngadīgo, tiesības, tagad ir jārisina divpusējas sadarbības ceļā; prasa, lai ES un Apvienotā Karaliste ātri vienotos par attiecīgu nolīgumu, ar ko aizstātu Dublīnas regulu;
37. pauž nožēlu par to, ka Nolīgumā trūkst vērienīguma attiecībā uz mobilitātes politiku, un aicina izveidot drošus likumīgas migrācijas ceļus starp ES un Apvienoto Karalisti; atzinīgi vērtē noteikumus par vīzām īstermiņa vizītēm un dalībvalstu nediskriminācijas

klauzulu; aicina Apvienoto Karalisti nediskriminēt atsevišķus ES pilsoņus viņu valstspiederības dēļ gan attiecībā uz reģistrāciju ES pilsoņu uzturēšanās statusa nostiprināšanas shēmā, gan attiecībā uz mobilitātes un vīzu jautājumiem; aicina Komisiju stingri īstenot savstarpīguma principu; nosoda Apvienotās Karalistes diskriminējošo lēmumu atsevišķu ES dalībvalstu pilsoņiem piemērot dažādas maksas par darba vīzām, piemēram, par sezonas darba vīzām un veselības un aprūpes darbinieku vīzām; uzsver to, cik svarīgi ir garantēt ES pilsoņiem vienlīdzīgu piekļuvi Apvienotās Karalistes darba tirgum, kā arī to, ka visiem ES pilsoņiem ir jāmaksā vienāda maksa, un tādēļ mudina Apvienoto Karalisti nekavējoties atcelt savu lēmumu;

38. aicina Komisiju pilnībā informēt Parlamentu par Nolīguma īstenošanas uzraudzību, ko veic Eiropas Centrālā banka, Eiropas uzraudzības iestādes, Eiropas Sistēmisko risku kolēģija un Vienotā noregulējuma valde, kā arī par tirgus attīstību finanšu pakalpojumu jomā, lai laikus apzinātu iespējamus tirgus traucējumus un draudus finanšu stabilitātei, tirgus integritātei un ieguldītāju aizsardzībai;
39. aicina Komisiju izmantot pieejamos instrumentus, kā arī apsvērt jaunus instrumentus gaidāmajā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas regulējuma pārskatīšanā un nodrošināt patiesu sadarbību attiecībā uz faktisko īpašumtiesību pārredzamību, garantēt vienlīdzīgus konkurences apstākļus un aizsargāt vienoto tirgu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskiem, kas nāk no Apvienotās Karalistes
40. ar gandarījumu atzīmē, ka Nolīgumā ir ietvertas saistības attiecībā uz nodokļu pārredzamību un godīgu nodokļu konkurenci, kā arī kopīga politiskā deklarācija par kaitējošu nodokļu režīmu apkarošanu;
41. atzinīgi vērtē paziņojumu par nolīgumu starp Apvienoto Karalisti un ES par Saprāšanās memorandu par finanšu pakalpojumiem, bet pauž nožēlu, ka Apvienotā Karaliste lēmumus par līdzvērtību līdz šim ir pieņēmusi tikai attiecībā uz atsevišķām EEZ valstīm, tostarp Eiropas Savienības dalībvalstīm, nevis uz visu Savienību kopumā; atgādina, ka lēmumi par līdzvērtību attiecas uz vairākām tiesību jomām, kas jāaskaņo ES līmenī, un ka dažos gadījumos uzraudzību veic tieši ES iestādes; tādēļ aicina Komisiju apsvērt, vai Apvienotās Karalistes lēmumi par līdzvērtību ir adresēti ES kopumā, pirms tā pati lemj par līdzvērtību;
42. uzskata, ka attiecībā uz nodokļu jautājumiem ir sīkāk jāprecizē, kā piemērojams noteikumu stingrības nemazināšanas pienākums; pauž bažas par atšķirīgu tiesību aktu ietekmi uz nodokļiem; pauž īpašas bažas par Apvienotās Karalistes agrīno paziņojumu par apņemšanos ievērot tikai uz vājākiem starptautiskajiem standartiem balstītu obligātas informācijas sniegšanas kārtību, un pauž nožēlu arī par publiskiem paziņojumiem par brīvostu izveidošanu Apvienotajā Karalistē;
43. brīdina, ka Nolīguma neskaidrā terminoloģija un nesaistošie vai neparedzami juridiskie noteikumi un pārraudzības mehānismi nodokļu jomā palielina fiskālā dempinga risku; turklāt norāda, ka Nolīguma izpilde var radīt neatrisinātus strīdus, jo nav klauzulu ar tiešu piemērojamību, tostarp attiecībā uz kaitējošu nodokļu praksi; ar bažām norāda, ka ES tirdzniecības nolīgumos ar Šveici un Kanādu nosacījumi par valsts atbalstu nodokļu atvieglojumu veidā ir stingrāki;

44. norāda, ka Nolīgums neattiecas uz Apvienotās Karalistes Kroņa teritorijām un aizjūras teritorijām; uzskata, ka būtu jāveic rūpīga pārbaude, lai nodrošinātu, ka Nolīgumā nav nepilnību, kuras ļautu šīs teritorijas izmantot kā partnerus tādu jaunu kaitējošu nodokļu shēmu izstrādei, kas ietekmētu iekšējā tirgus darbību;
45. atzinīgi vērtē to, ka Parīzes nolīgums būs nozīmīgs šā nolīguma elements; tomēr pauž nožēlu, ka klimata aizsardzības pamatlīmenī attiecībā uz siltumnīcefekta gāzēm nav ņemti vērā pārskatītie, līdz 2030. gadam sasniedzamie visas tautsaimniecības mēroga mērķi, kas drīzumā tiks pieņemti; turklāt uzsver, ka ES plāno vēl vairāk stiprināt un paplašināt ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas darbības jomu; uzskata, ka gadījumā, ja starp ES un Apvienotās Karalistes emisijas kvotu tirdzniecības sistēmām radīsies būtiskas atšķirības, varētu tikt kropļoti vienlīdzīgi konkurences apstākļi, tāpēc to varētu ņemt vērā, tiklīdz būs ieviests ES oglekļa ievēkorekcijas mehānisms;
46. atzinīgi vērtē noteikumus par sadarbību veselības drošības jomā, kas dod iespēju Pusēm un dalībvalstu kompetentajām iestādēm apmainīties ar būtisku informāciju, taču pauž nožēlu, ka šāda sadarbība aprobežojas ar “būtisku” sabiedrības veselības apdraudējumu izvērtēšanu un tādu pasākumu koordinēšanu, kas var būt nepieciešami sabiedrības veselības aizsardzībai;
47. atzinīgi vērtē to, ka nemainīsies ES pārtikas nekaitīguma standarti un ka Nolīgums paredz aizsargāt augstos ES sanitāros un fitosanitāros standartus (SFS); atkārtoti norāda, ka to preču tirdzniecības plūsmas, uz kurām attiecas SFS pasākumi, starp ES un Apvienoto Karalisti būs ārkārtīgi lielas un ka ES rīcībā vajadzētu būt pienācīgam koordinācijas procesam, lai ES ostās nepieļautu nekonekventas no Apvienotās Karalistes ievestu preču kontroles pārbaudes;
48. atzinīgi vērtē nolīgumā iekļauto visaptverošo sadaļu par gaisa transportu, kurai būtu jānodrošina ES stratēģisko interešu aizsardzība un kurā ietverti attiecīgi noteikumi par piekļuvi tirgum, satiksmes tiesībām, kodu koplietošanu un pasažieru tiesībām; atzinīgi vērtē īpašos noteikumus par vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem aviācijai veltītajā nodaļā, kas nodrošinās, ka ES un Apvienotās Karalistes gaisa pārvadātāji konkurē, ievērojot vienlīdzīgus nosacījumus; norāda uz risinājumu, kas rasts īpašumtiesību un kontroles noteikumiem, kuri reglamentē piekļuvi iekšējam tirgum, vienlaikus atstājot iespēju nākotnē turpināt liberalizāciju; atzinīgi vērtē to, ka atsevišķa nodaļa, kas paredz ciešu sadarbību aviācijas drošības un gaisa satiksmes pārvaldības jomā, veltīta aviācijas drošībai; uzskata, ka šādai sadarbībai nevajadzētu ierobežot ES, tai nosakot aizsardzības līmeni, ko tā uzskata par drošībai atbilstošu; uzsver, cik svarīga ir turpmākā ciešā sadarbība starp Apvienotās Karalistes Civilās aviācijas iestādi un Eiropas Savienības Aviācijas drošības aģentūru;
49. atzinīgi vērtē to, ka Nolīgums nodrošinās bezkvotu savienotību starp ES un Apvienotās Karalistes autotransporta pārvadātājiem un ka tas garantēs pilnas tranzīta tiesības otras Puses teritorijā, proti, tā dēvēto “sauszemes tiltu”; atzinīgi vērtē stingros vienlīdzīgas konkurences apstākļus, kuru nodrošināšana panākta sarunās par autotransportu, un šajā sakarībā pieņemtos konkrētos nosacījumus, kas padarīs augstos ES standartus, kuri piemērojami kravu autopārvadājumu nozarē, saistošus Apvienotajai Karalistei; šajā sakarībā uzsver, ka Nolīgumā cita starpā ir iekļauti standarti attiecībā uz piekļuvi profesionālās darbības veikšanai, transportlīdzekļu vadītāju norīkošanu darbā,

braukšanas un atpūtas laiku, tahogrāfu un transportlīdzekļu masu un gabarītiem; norāda, ka šādi standarti ne tikai nodrošinās godīgu konkurenci, bet arī labus darba apstākļus transportlīdzekļu vadītājiem un augstu ceļu satiksmes drošības līmeni; atzinīgi vērtē īpašos Ziemeļīrijai paredzētos noteikumus, kas pieņemti, atzīstot Īrijas unikālo situāciju, un kas mazinās traucējumus šīs salas kopējā ekonomikā; aicina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai transporta nozares ieinteresētajām personām sniegtu precīzu un noderīgu informāciju, nodrošinātu attiecīgo IT sistēmu darbību un noturību un visus tranzītam nepieciešamos dokumentus darītu pieejamus tiešsaistē; vērš uzmanību uz nepieciešamību apsvērt iespēju sniegt finansiālu atbalstu konkrētām ostām, lai ātri novērstu šķēršļus fiziskajai infrastruktūrai, kas rodas, jo pārvadātājiem, kuri šķērso robežu, palielinās gaidīšanas laiks; aicina ES un Apvienoto Karalisti cieši sadarboties, lai novērstu nevajadzīgu kavēšanos un traucējumus transporta sistēmā, pēc iespējas saglabājot savienojamību;

50. pauž gandarījumu par Eiropas kopdarbības turpināšanu ar Apvienoto Karalisti zinātnes, pētniecības, inovācijas un kosmosa jomā; uzsver nepieciešamību atbalstīt pētnieku mobilitāti, lai nodrošinātu zinātnisko atziņu un tehnoloģiju brīvu apriti; aicina mobilo sakaru operatorus turpināt piemērot principu “viesabonēšana kā mājās” gan ES, gan Apvienotajā Karalistē; norāda, ka enerģētikas sadaļas darbības termiņš beidzas 2026. gada 30. jūnijā; uzsver nepieciešamību arī pēc minētā datuma turpināt sadarbību visos enerģētikas jautājumos, ņemot vērā to, ka abi enerģijas tirgi ir savstarpēji savienoti, gan arī to, ka Ziemeļīrija paliks ES iekšējā enerģijas tirgū; norāda uz ES un Apvienotās Karalistes nolīgumu par sadarbību kodolenerģijas drošas un mierīgas izmantošanas jomā; pauž nožēlu, ka uz to neattiecas piekrišanas procedūra, jo Parlamentam *Euratom* līgumā nav paredzēta nekāda loma; aicina izstrādāt saprašanās memorandu, kura pamatā būtu Ziemeļu jūru enerģētiskās sadarbības (*NSEC*) satvars un kurā būtu iekļauti kopīgi projekti, jūras telpiskā plānošana un atkrastes enerģijas integrācija enerģijas tirgos;
51. atzinīgi vērtē noteikumus, kas reglamentē Apvienotās Karalistes dalību Savienības programmās un izklāstīti attiecīgajā Nolīguma iedaļā; uzskata, ka šie noteikumi visumā atbilst Parlamenta cerībām, kas izklāstītas tā 2020. gada 18. jūnija ieteikumā sarunām par jaunu partnerību ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti; jo īpaši uzskata, ka šie noteikumi aizsargā Savienības finanšu intereses; šajā sakarībā atzinīgi vērtē automatiskā korekcijas mehānisma piemērošanu programmai “Apvārsnis Eiropa”;
52. atzinīgi vērtē Apvienotās Karalistes asociācijas dalību programmā “Apvārsnis Eiropa”; atzinīgi vērtē to, ka Apvienotā Karaliste plāno piedalīties *Euratom* pētniecības un mācību programmā, kosmosa programmas “Copernicus” komponentā un *ITER* un ka tai saskaņā ar Kosmosa programmu būs piekļuve kosmosa novērošanas un uzraudzības pakalpojumiem; atzinīgi vērtē to, ka uz “PEACE+” programmu attieksies atsevišķs finansēšanas nolīgums;
53. pauž dziļu nožēlu par Apvienotās Karalistes lēmumu nepiedalīties programmā “Erasmus+” 2021.–2027. gada daudzgadu finanšu shēmas (DFS) periodā; uzsver, ka šī lēmuma sekas būs neizdevīgs abām pusēm, jo cilvēkiem un organizācijām ES un Apvienotajā Karalistē būs liegtas iespējas piedalīties apmaiņas un sadarbības projektos, kas varētu mainīt visu turpmāko dzīvi; pauž īpašu pārsteigumu par to, ka Apvienotā Karaliste sava lēmuma pamatojumā ir minējusi pārmērīgas dalības izmaksas; mudina

Apvienoto Karalisti izmantot Kopīgajā deklarācijā par dalību ES programmās paredzēto nogaidīšanas periodu un pārskatīt savu nostāju; atzinīgi vērtē Īrijas dāsno piedāvājumu ieviest mehānismu un finansējumu, kas ļautu studentiem no Ziemeļīrijas turpināt piedalīties šajā programmā;

54. atgādina, ka gan izglītība, gan pētniecība ir neatņemamas akadēmiskās sadarbības sastāvdaļas un ka sinerģija starp programmu “Apvāršnis Eiropa” un “Erasmus+” ir būtisks jaunās paaudzes programmu aspekts; uzsver savu apņēmību cieši uzraudzīt šo situāciju ar mērķi nodrošināt, ka atšķirīgā pieeja Apvienotās Karalistes dalībai abās ES akadēmiskās sadarbības programmās nemazina ne to efektivitāti, ne iepriekšējās sadarbības rezultātus;
55. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt Savienības finanšu interešu aizsardzību visās dimensijās un to, ka Apvienotā Karaliste pilnībā ievēro savas saskaņā ar Nolīgumu uzņemtās finansiālās saistības; uzsver, ka ir vajadzīga cieša sadarbība PVN un muitas nodokļu jomā, lai nodrošinātu prasījumu pienācīgu iekasēšanu un piedziņu; uzsver, ka muitas procedūras ir ļoti sarežģītas un ka ir pastāvīgi jānodrošina ātra informācijas apmaiņa un cieša sadarbība starp ES un Apvienoto Karalisti, lai nodrošinātu efektīvu kontroli un muišanu, kā arī attiecīgo tiesību aktu izpildi; uzsver arī nepieciešamību, veicot pienācīgu kontroli un ņemot vērā iespējamību, ka konkrētas preces var tikt pakļautas nelikumīgai tirdzniecībai vai kontrabandai, vai arī tām var tikt deklarēta nepareizai izcelsme un saturs, novērst krāpšanu muitas un PVN jomā, tostarp nelikumīgu tirdzniecību vai kontrabandu;
56. uzsver nepieciešamību nodrošināt Nolīguma īstenošanu un to, ka atbilstīgi Pušu ciešas sadarbības noteikumiem pilnībā tiek ievērotas Komisijas dienestiem, Eiropas Revīzijas palātai, *OLAF* un *EPPO* piešķirtās piekļuves tiesība, kā arī Parlamentam piešķirtās rūpīgas pārbaudes tiesības; turklāt uzsver, cik svarīga ir EKT kompetence attiecībā uz Komisijas lēmumiem;
57. uzsver intelektuālā īpašuma (IĪ) nozīmi un nepieciešamību nodrošināt regulējuma nepārtrauktību, izņemot attiecībā uz turpmākajām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm; šajā sakarā atzinīgi vērtē Nolīgumā paredzēto IĪ tiesību pastiprinātu aizsardzību, kas aptver visu veidu IĪ tiesības, kā arī īstenošanas un sadarbības noteikumus, kuri attiecas uz plašu pasākumu klāstu;
58. pauž dziļu nožēlu par to, ka Nolīgumā nav iekļauti abās Pusēs pastāvošie uzņēmumu veidi, piemēram, Eiropas uzņēmēj sabiedrība (*SE*) vai sabiedrības ar ierobežotu atbildību, un tāpēc attiecīgā pretējā Pusē tos vairs neatzīs; tomēr pauž gandarījumu, ka Puses, vienlaikus aizsargājot uzņēmējus, ņem vērā to, ka ir jānodrošina ilgtspējīga un konkurētspējīga vide, un apņemas nepazemināt darba un sociālo standartu līmeni, kā arī vienojas par noteikumiem attiecībā uz aizliegtiem paņēmieniem, izpildi un sadarbību gadījumos, kas saistīti ar konkurences politiku;
59. pauž nožēlu par to, ka tiesu iestāžu sadarbība civillietās nebija daļa no sarunām par turpmāko partnerību starp ES un Apvienoto Karalisti, un uzsver nepieciešamību pēc iespējas ātrāk panākt kopīgu izpratni šajā jomā; šajā sakarā atgādina, ka ES būtu ļoti rūpīgi jāapsver tās lēmums par iespēju Apvienotajai Karalistei palikt par 2007. gada Lugāno konvencijas pusi, jo īpaši ņemot vērā tās II protokolu par tās vienotu

interpretāciju un iespēju saglabāt vispārēju līdzsvaru tās attiecībās ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, un ka ārkārtīgi svarīga būtu efektīva sadarbība un dialogs starp Komisiju un Parlamentu, jo īpaši ar Juridisko komiteju, kas ir atbildīga par starptautisko tiesību interpretāciju un piemērošanu, ciktāl tas skar ES;

60. pauž dziļu nožēlu par to, ka Nolīgumā nav rasts sīki izstrādāts un lietderīgs risinājums laulības lietās, lietās par vecāku atbildību un citās ģimeni skarošās lietās; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ciešākas sadarbības iespējas vismaz attiecībā uz galvenajiem ģimenes tiesību jautājumiem un praktiskas sadarbības jautājumiem vecāku atbildības, bērnu nolaupīšanas un uzturēšanas pienākumu jomā, ko var piedāvāt, paredzot, ka Apvienotā Karaliste kā novērotāja piedalīsies Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komercietās sanāksmēs;
61. pauž nožēlu, ka Nolīgumā nav paredzēta nekāda Eiropas Savienības Tiesas iesaiste, neraugoties uz to, ka Politiskajā deklarācijā abas Puses uzņēmas saistībās nodrošināt, ka šķīrējtiesa vēršas EST, lai tā pieņemtu saistošu nolēmumu lietās, kurās starp tām pastāvošās domstarpības rada neskaidrības par ES tiesību jēgumu interpretāciju;
62. norāda, ka Nolīgums neattiecas uz Gibraltāru un tam nav nekādas ietekmes uz Gibraltāra teritoriju; pieņem zināšanai Spānijas un Apvienotās Karalistes provizorisko vienošanos par ierosināto satvaru ES un Apvienotās Karalistes nolīgumam par Gibraltāra turpmākajām attiecībām ar ES, kas ļaus Gibraltārā piemērot attiecīgos Šengenas *acquis* noteikumus;
63. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Apvienotās Karalistes valdībai un parlamentam.